

ספור עם נפך על טבעת יהלום

פרק 1

לסוכן של חברת "יהלומים בשליחות" היה נעוץ אקדח בחגורה, ונרתענו כשהוא נכנס עם כל המזודות הנעולות לסלון הבית.

אמא של דודי רצתה שדבי הפלה תבחר את הדגמה של טבעת היהלום שמוצאת חן בעיניה, "אני רוצה שתאהבי את הטבעת, אנחנו משקיעים בזה הרבה, וחשוב לי שהיא תקלע לטעם שלך", היא אהבה את דבי מהרגע הראשון, מפנקת אותה בלי סוף וגם חושבת על הפרטים הקטנים.

את טבעת הנשואין שאתה דודי יקדש אותה בחפה, בחרה דבי באחד הערכים שהם נפגשו, היא והחתן. דבי ספרה לי שארץ לה חמש דקות לבחר אותה, "טבעת חלקה, הרי זה המנהג שלנו, בלי קשוחים ותוספות, מה יש לי להתלבט, מימי?"

ספור עם נפך על טבעת יהלום

אני לא הבנתי מה פשוט כל כך, גם בטבעת חלקה יש אפשריות, זהב לבן או אדם, עבה או דקה. אבל דבי, טפוס שמחליט הכל מהר ובקלות, אני, אולי צריכה להכין את חמותי לעתיד, לא לנעל נעלי עקבים ביום שאנחנו יוצאות לקניות.

בנוסף לטבעת הנשואין, שאינה מקשטת ומעטרת יותר מדי, קונים המחתנים שלנו לדבי טבעת יהלום שהיא טבעת יקרה מאוד, משבצת יהלום אמתי. יהלום, אם למדתם גם אתם בשעורי ביולוגיה הוא אכן חן הנוצרת עמק בבטן האדמה. אחרי שכורים אותו בהשקעה גדולה מאוד, הוא עובר לטוש ונקיון ומקבל תעודה המעידה כי הוא יהלום מקורי, ואינו חקוי. המאמצים הגדולים להשיגו מיקרים את מחירו, וזאת הסבה לכבוד ולהלה שנוכרים סביב תכשיטי יהלומים.

"מניח כאן", הנציג פתח את השרשראות שנעלו את המזודות, "ויווירד למטה לרכב. תבדוקי ותשמי ליך בפתקית כאן את המספר הסדורי של הפריט, אני כבר אבוא לארז הכול, לא לגעת לבד בשום דבר, מצלמות האבטחה פועלות, למקרה שלא תבינו מה הם הזמזומים".

אמר את שאמר, ויצא את הבית, כשהאקדח שוב מציץ עלינו מתגורתו.

אמא הסתגרה עם דבי בסלון, כששתיהן עוטות כפפות. התכשיטים הם כה יקרים, שצריך לנהג בהם בעדינות.

אבא יָשַׁב בַּמִּטְבָּח, לוֹגֵם כּוֹס תֵּה יָרֵק לֵלֵא סֵפֶר, וּמַעֲיֵין בַּסֵּפֶר
 "יַעֲרוֹת דְּבָשׁ" שֶׁכָּתַב הַצַּדִּיק ר' יְהוֹנָתָן אֵיבֶשֶׁיץ זצ"ל.

כְּשֶׁהֵייתִי קִטְנָה שָׁאַלְתִּי אֶת אַבָּא אִם הוּא בִּכְנֻנָּה לּוֹמֵד מֵהַסֵּפֶר
 הַזֶּה בְּזִמָּן שֶׁהוּא שׁוֹתֶה שְׂתֵּיהַ חֲמָה לֵלֵא סֵפֶר, כְּדֵי שִׁיעֲרוֹת
 הַדְּבָשׁ, יַעֲשׂוּ לוֹ מְתוּק בִּפְּהָ.

אַבָּא הָיָה מְרִים אוֹתִי עַל בְּרִכְיֹו, נוֹשֵׁק לְצוּאָרִי וְאוֹמֵר: "הִרְבֵּה
 מְתוּק עוֹשֶׂה לִי הַסֵּפֶר הַזֶּה, יִדְעָתָּ, יִלְדָּה צַדִּיקָה שְׁלִי, מָה זֶה
 מְתוּק אֲמַתִּי".

כַּעֲתָּ, סָגַר אַבָּא אֶת הַסֵּפֶר, הִבִּיט בַּשַּׁעוֹן, נָטַל אֶת חֲלִיפָתוֹ וְשָׁגַר
 חִיּוֹף לְכוּוֹנִי, "נוּ מִימוֹשׁ, אֵת כְּבֹר מִתְחִילָה לַעֲצֹב אֶת הִיָּהְלוֹם
 שְׁלֹךְ?" טִפַּח עַל שִׁכְמִי, בֵּת זְקוּנִים שְׁכֵמוֹתֵי. "הִיָּהְלוֹם הָאֲמַתִּי
 הוּא הַחֶתֶן שֶׁד' יִתְבָּרֵךְ הוֹעִיד לָךְ עוֹד לִפְנֵי שְׁנוּלָדָתָּ", הוּא שָׁם
 אֶת הַסֵּפֶר תַּחַת שִׁכְמוֹ וְהֵנִיחַ אֶת סִפְלֵי הַתֵּה בַּכִּיּוֹר.

"אַבָּא, לָמָּה יֵשׁ לוֹ אֶקְדָּח?" תַּמְהָתִי בַּשֶּׁקֶט, כָּמוֹ חֲשִׁשְׁתִּי
 שֶׁהִסּוּכֵן יִשְׁמַע אוֹתִי. "אָה" לֹא הִתְרַגַּשׁ אַבָּא, הוּא עוֹבֵד עִם
 חֲבֵרוֹת תְּכֵשִׁיטִים, הַסְחֹרָה יִקְרָה, וְהוּא נוֹסֵעַ בַּדְּרָכִים, הַבִּטּוֹת
 מְחִיב אוֹתָם לִשְׂאֵת נֶשֶׁק לְכָל מַקְרָה שֶׁל נִסְיוֹן גְּנֻבָּה, חֲלִילָה".

לֹא יִדְעַתִּי אֵיךְ בִּטּוֹת יָכוֹל לְחַיֵּב, וּמָה יוֹעִיל הָאֶקְדָּח אִם
 לְשׁוֹדָדִים יֵשׁ גַּם נֶשֶׁק, אֲבָל אַחֲלָתִי לְאַבָּא, לְמוֹד פּוֹרָה וְהוּא
 יֵצֵא לְ"כוֹלֵל עָרֵב".

פרק 2

נקשתי על דלת הסלון, "לא נוגעת, מבטיחה" הצאתי מהפתח.

"מימי, תעמדי מרחוק, אני רוצה להראות לך את הטבעות שאני אוהבת", דבי היתה רכונה ברפוז על ההצע.

"טבעות? דבי, לא הגזמת? חמותך לא שדרה בנק!" השפעתה מההסבר של אבא, "את יכולה לקחת רק טבעת אחת".

"אוף, מימי, קדם תקשיבי", דבי התעצבנה עלי, ואני, שהבטחתי להיות ילדה טובה, החלטתי לשחק.

היא הניחה בקדמת השלחן כרית קטיפה אדמה גדולה ועליה מנחות שלוש טבעות יהלום יפפיות, נוצצות כבדלח, אחת עם יהלום עגל, השנייה רבוע והשלישית בצורה אוכלית, שזה אומר אליפסה, כביצה.

האמת, שדבי צודקת, כדאי לקחת את כלן, אי אפשר לבחר.

"חשבתי על הצורה האוכלית, היא מקורית ממש ומתאימה לי לאצבע". הטבעת היתה פה יפה, כל כך רצייתי ללטף אותה ולקרבה לנברשת הסלון, להננות מזיו אורה הנשבר ויוצר זהר מפלא, אבל הבטחה זו הבטחה, ואני לא רוצה להיות מגרשת מהסלון.

"גם אני חושבת ככה, דבי", הסכמתי עם אחותי הפלה, המהלכת פאן בין המזודות כבבית אוצרות המלך.

אמא רשמה את המספר הסדורי בפתקית הקטנה, את הצורה, צבע הזקב ודרגת הנקיון של היהלום (פן, פן, לכל יהלום יש דרגת נקיון שמעלה או מורידה את ערכו, לא תמיד עין אנושית מבחין בהבדל בנקיון, אבל כמובן שכמה שיותר נקי – יותר יקר) והתקשרה לסוכן שסימנו עם הבחירה.

תוך חמש שניות, הוא קפל בחבטה את כל המזודות השחורות אחת בתוך השנייה, נעל, בדק, וכנראה סגר את מצלמות האבטחה שהיו משתלות בכל העסק ולא הצלחתי להבין מאיפה הן מצלמות.

הוא הותיר ביד דבי קפסת קטיפה אדמה וקטנה ובה הטבעת שהיא בחרה, והורה: "על זה תשמרי את, יחד עם הפתקית, מחר בבקר יגיע שליח שלנו לאסוף אותה לבורסת היהלומים להמשך עיבוד כבקשתך".

הוא נעלם באותה מהירות שהגיע, ואני ודבי כרפרנו סביב הקפסה הקטנה, בחדרנו, במשך כל הערב.

הקלה היא בעיניכם, פלה וטבעת יהלום בחדר שלי, במה זכיתי? !